

КАДА НЕ БИ БИЛО ПРАВИЛА, ОНДА...

Онда би настала пустош.
Али не одмах, него полако.
Ми смо ка томе на више од пола пута
и надам се да ипак неће бити тако.

Прво би се људи претворили у дивљаке.
Онда би се разболели, а не би било никог да лечи.
Без школе нико ништа не би знао
и полако би се заборавиле речи.

Онда нико ништа не би знао да направи,
куће би се без планова рушиле,
у том царству без обавеза
све би се идеје угушиле.

Не би се плаћали рачуни,
али не би било никог да се буну.
Јер без правила, нема ни слободе,
правила те гуше, али те и воде.

Кад правила не би било,
не би било писања,
а нема ни дисања.
Не би постојало знање,
било би нас све мање и мање.

Закони нису само у суду.
Постоје и закони природе,
постоје закони науке.

Немојте да сте у чуду,
ако нећете да нас не буде,
не мењајте законе, него навике.

Александар Проданић, 6/1

OS "Zoran Stankovic"
BEOGRAD